

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 432: Trong ‘Già’ (Dứt Trừ) Có ‘Chiếu’ (Soi Chiếu), Trong ‘Mẫn’ (Vắng Lặng) Bao Hàm ‘Tồn’ (Hiện Hữu), Đó Mới Là Cứu Cánh Liễu Nghĩa

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 037)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Trong ‘Già’ (dứt trừ) có ‘Chiếu’ (soi chiếu), trong ‘Mẫn’ (vắng lặng) bao hàm ‘Tồn’ (hiện hữu), đó mới là cứu cánh liễu nghĩa.】

Đây là dạy cho chúng ta thái độ tu hành chân chính. Trong tâm phải sạch sẽ thuần khiết, một niệm không sanh, đối với tất cả pháp tướng thế gian chẳng những tuyệt đối không thể chấp trước, không chỉ không chấp trước, mà tuyệt đối không để chúng ở trong tâm, giữ cho cái tâm này được thanh tịnh, giữ cho cái tâm này được trống rỗng. Chư vị phải hiểu rằng, tâm không thì linh, trong tâm có một vật liền mê, mê thì không linh; linh chính là trí huệ, trong tâm không có bất cứ thứ gì, trí huệ liền sanh. Trong tâm có một thứ gì đó, thì không có trí huệ, trí huệ liền mất đi, liền mê mờ. Thế nên tâm phải thanh tịnh, tâm phải trống không, không thể có một vật nào.

Thân của chúng ta là có, có thì phải động; có mà không động, thì thân thể này liền hỏng mất. Thân là một cỗ máy, cho nên phải “hoạt động”, người sống thì động, không động thì chết rồi. Hai chữ “hoạt động” rất có ý vị, quý vị muốn sống (hoạt) thì phải động; quý vị không muốn sống, thì đừng động nữa. Động bằng cách nào? Lợi ích tất cả chúng sanh, thân thể này của chúng ta động lên, động lên là vì để lợi ích tất cả chúng sanh, hành hạnh bố thí. Ý nghĩa của bố thí ở phần trước đã giảng qua rồi, là nghĩa rộng, không phải nghĩa hẹp, bao gồm toàn bộ cuộc sống của chúng ta. Toàn bộ cuộc sống của chúng ta, chính là vì để lợi ích tất cả chúng sanh, tuyệt đối không phải vì lợi ích chính mình, hễ có một chút xú ý niệm lợi ích bản thân, quý vị liền vướng mắc (chấp trước) rồi. Giống như chư Phật Bồ Tát thị hiện ở thế gian này vậy, không có mảy may vì mình, toàn bộ đều là vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta mặc áo, ăn cơm thấy đều là vì

chúng sanh, đều là vì lợi ích chúng sanh. Nếu không vì lợi ích chúng sanh, thì cái thân này có thể không cần nữa, có thể xả bỏ thân này. Lưu lại cái thân này trụ thế chính là vì lợi ích chúng sanh, bảo dưỡng thân thể này cũng là vì lợi ích tất cả chúng sanh, Thế Tôn ở phần trước của kinh này thị hiện chính là mang ý nghĩa này. Chúng ta sống trên thế giới này, vì sao mà sống? Vì lợi ích tất cả chúng sanh. Quý vị mặc áo, vì sao phải mặc áo? Vì lợi ích tất cả chúng sanh. Quý vị ăn cơm, vì sao phải ăn cơm? Là vì lợi ích tất cả chúng sanh. Mà sanh tâm ấy (nhi sanh kỳ tâm), sanh ra cái tâm này, đây gọi là “Chiếu”. Niệm niệm đều chiếu thấu tận hư không trùm khắp pháp giới tất cả chúng sanh, tâm quang biến chiếu, ánh sáng của chân tâm bốn tánh, chiếu khắp pháp giới, chiếu khắp chúng sanh. Trong ‘Già’ (dứt trừ) có ‘Chiếu’ (soi chiếu), trong ‘Mẫn’ (vững lặng) bao hàm ‘Tồn’ (hiện hữu), đây chính là cứu cánh liễu nghĩa. “Kinh Kim Cang” đích xác là Trung đạo cứu cánh liễu nghĩa, người xưa làm chú giải có dùng mấy chữ này làm nhan đề cho tác phẩm, không phải là không có đạo lý.